

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1310/2023
19.12.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Мирољуба Томића, Татјане Вуковић, Биљане Синановић и Милене Рашић, чланова већа, са саветником Маријом Рибарић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела ометање службеног лица у вршењу службене дужности из члана 23. став 1. Закона о јавном реду и миру, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката Уроша Андрејића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Панчеву ЗК. 60/2022 од 27.03.2023. године, исправљене решењем од 11.07.2023. године и Вишег суда у Панчеву Кж1. 146/23 од 04.10.2023. године, у седници већа одржаној дана 19.12.2023. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Уроша Андрејића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Панчеву ЗК. 60/2022 од 27.03.2023. године, исправљене решењем од 11.07.2023. године и Вишег суда у Панчеву Кж1. 146/23 од 04.10.2023. године, у односу на повреду закона из члана 438. став 2. тачка 1) Законика о кривичном поступку и члана 74. Законика о кривичном поступку, док се у преосталом делу захтев за заштиту законитости **одбацује** као недозвољен.

Образложење

Пресудом Основног суда у Панчеву ЗК. 60/2022 од 27.03.2023. године, исправљеном решењем од 11.07.2023. године, окривљени АА оглашен је кривим да је извршио кривично дело ометање службеног лица у вршењу службене дужности из члана 23. став 1. Закона о јавном реду и миру и осуђен је на казну затвора у трајању од 3 месеца у коју се урачунава време које је окривљени провео у притвору од 15.10.2021. године до 16.10.2021. године. Истом пресудом, окривљени је обавезан да сноси трошкове кривичног поступка, те да плати суду на име паушала износ од 5.000,00 динара и на име трошкова вештачења износ од 16.512,00 динара, све у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде под претњом принудног извршења.

Пресудом Вишег суда у Панчеву Кж1. 146/23 од 04.10.2023. године одбијена је, као неоснована, жалба браниоца окривљеног АА, адвоката Уроша Андрејића и пресуда Основног суда у Панчеву ЗК. 60/2022 од 27.03.2023. године, исправљена решењем од 11.07.2023. године је потврђена.

Против напред наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног, адвокат Урош Андрејић, због повреде закона из члана 438. став 2. тачка 1), члана 439. тачка 3) и члана 74. Законика о кривичном поступку, са предлогом да Врховни суд поднети захтев за заштиту законитости усвоји, побијане пресуде укине и списе предмета врати првостепеном суду на поновни поступак и одлучивање или укине само другостепену пресуду и предмет врати другостепеном суду на поновно одлучивање, као и да се у смислу члана 488. став 3. ЗКП одложи извршење правноснажне пресуде.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Врховном јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку (ЗКП), и на седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те је по оцени навода у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Уроша Андрејића је у односу на повреду закона из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП и члана 74. ЗКП неоснован, док је у преосталом делу недозвољен.

У поднетом захтеву за заштиту законитости бранилац окривљеног наводи да је побијаним пресудама учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, јер се побијане пресуде заснивају на доказима на којима се не могу заснивати. Као незаконит доказ бранилац означава исказ сведока оштећеног ББ који је дао на главном претресу дана 24.08.2022. године, јер је том приликом испитан у одсуству окривљеног и браниоца окривљеног, а који представља уједно једини доказ на коме се заснива осуђујућа пресуда.

Овакве наводе браниоца окривљеног Врховни суд је оценио неоснованим.

Наиме, из списка предмета произилази да се окривљеном ставља на терет да је извршио кривично дело из члана 23. став 1. Закона о јавном реду и миру за које је прописана казна затвора од 6 месеци до 2 године.

Одредбом члана 495. ЗКП прописано је да ће се у поступку за кривична дела за која је као главна казна прописана новчана казна или казна затвора до осам година, примењивати одредбе чл. 496. до 520. овог законика, а уколико у овим одредбама није нешто посебно прописано, сходно ће се примењивати остале одредбе овог законика.

Чланом 507. ЗКП у ставу 2. прописано је да ако оптужени коме се суди за кривично дело за које је као главна казна прописана новчана казна или казна затвора до три године не дође на главни претрес, иако је уредно позван, судија може одлучити,

након узимања изјаве од тужиоца, да се главни претрес одржи у одсуству оптуженог под условом да његово присуство није нужно и да је пре тога био саслушан.

Из списка предмета произилази да је 24.08.2022. године пред Основним судом у Панчеву одржан главни претрес на који нису приступили окривљени АА и његов бранилац, адвокат Урош Андрејић, који су уредно обавештени на главном претресу одржаном 25.03.2022. године о термину главног претреса.

Имајући у виду напред наведене законске одредбе, Врховни суд налази да је правилном применом члана 507. став 2. ЗКП суд одржао претрес у одсуству окривљеног и његовог браниоца, те испитивање сведока оштећеног ББ на предметном главном претресу не представља незаконит доказ у смислу члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, због чега су супротни наводи браниоца окривљеног изнети у захтеву за заштиту законитости оцењени као неосновани.

Осим тога, у поднетом захтеву за заштиту законитости бранилац је навео да је побијаним пресудама учињена и повреда закона из члана 74. ЗКП, јер окривљени је морао имати браниоца у ситуацији када се главни претрес одржава у његовом одсуству.

Изнети наводи се по оцени Врховног суда не могу прихватити као основани.

Наиме, одредбом члана 74. ЗКП прописане су процесне ситуације у којима окривљени мора имати браниоца ако се главни претрес одржава у његовој одсутности и до када та обавеза постоји. Дакле, повреда члана 74. ЗКП подразумева да окривљени уопште нема браниоца у процесној ситуацији када је одбрана обавезна или се ради о суђењу у одсуству, у ком случају би било неопходно присуство браниоца.

С обзиром да из списка предмета произилази да је током читавог кривичног поступка окривљени имао браниоца, иако му је стављено на терет кривично дело за које није прописана обавезна одбрана, то су супротни наводи браниоца окривљеног да је побијаним пресудама учињена повреда закона из члана 74. ЗКП оцењени као неосновани.

У преосталом делу поднетог захтева за заштиту законитости бранилац указује да је побијаним пресудама учињена повреда закона из члана 439. тачка 3) ЗКП, која представља законом прописан разлог за подношење овог ванредног правног лека. Међутим, приликом образлагања истакнуте повреде бранилац указује да иако је суд на страни окривљеног ценио неколико олакшавајућих околности истима није дао значај у довољној мери, док је отежавајућу околност да је окривљени већ осуђиван, ценио у мери већој од потребне, погрешно наводећи у образложењу другостепене пресуде да се ранија осуда односи на кривично дело са елементима насиља као и дело за које је окривљени осуђен у овом кривичном поступку на који начин бранилац суштински указује да је побијаним пресудама учињена повреда закона из члана 441. став 1. ЗКП.

Како чланом 485. став 4. ЗКП који прописује разлоге због којих окривљени односно његов бранилац сходно правима која има у поступку у смислу члана 71. тачка 5) ЗКП могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења

овог ванредног правног лека, због повреде закона из члана 441. став 1. ЗКП, то је Врховни суд захтев браниоца окривљеног у овом делу оценио као недозвољен.

Из изнетих разлога Врховни суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП и члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

**Записничар – саветник
Марија Рибарић, с.р.**

**Председник већа – судија
Бата Цветковић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**